

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ
2023.

ΠΕΜΠΤΗ. Ζ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Ἦχος πλ. α'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Προφήτου
Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων.**

Ἄμην.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ
Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας
αὐτά·

ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ

ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
 ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά
 μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·
 ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
 προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
 ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
 δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
 καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
 γῆ.

ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
 χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
 ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
 τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
 ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
 κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
 ἐρωδιοῦ ἢ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
 ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
 καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
 ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
 ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
 διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
 δρυμοῦ.

σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ
 ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ

εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
 αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως
 ἑσπέρας.

ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
 πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
 γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
 εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν
 ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
 ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
 οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
 τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. δόντος σου
αὐτοῖς συλλέξουσιν.

ΑΝΟΙΞΑΝΤΑΡΙΑ (μελωδικά).

Ανοίξαντός σου την χεῖρα, τα σύμπαντα
 πλησθήσονται χρηστότητος,
 αποστρέψαντος δε σου το πρόσωπον
 ταραχθήσονται. **Δόξα Σοι**, ο Θεός.
Αλληλούια.

Αντανελείς το πνεύμα αυτών και
 εκλείψουσι, και εις τον χουν αυτών
 ἐπιστρέψουσιν. **Δόξα Σοι**, ο Θεός.
Αλληλούια.

Εξαποστελείς το πνεύμα σου και
 κτισθήσονται, καί ανακαινιείς το
 πρόσωπον της γης. **Δόξα Σοι, Πάτερ,**

Δόξα Σοι, Υιέ, Δόξα Σοι, το Πνεύμα το Άγιον. Δόξα Σοι, ο Θεός Αλληλούια.

Ήτω η δόξα Κυρίου εις τους αιώνας,· ευφρανθήσεται Κύριος επί τοις έργοις αυτού. **Δόξα Σοι, Άγιε, Δόξα Σοι Κύριε, Δόξα Σοι Βασιλεύ Ουράνιε. Δόξα Σοι, ο Θεός. Αλληλούια.**

Ο επιβλέπων επί την γην και ποιών αυτήν τρέμειν, ο απτόμενος των ορέων και καπνίζονται. **Δόξα Σοι, Άγιε, Δόξα Σοι, Κύριε, Δόξα Σοι, Βασιλεύ Ουράνιε, Δόξα Σοι, το Πνεύμα το Άγιον. Δόξα Σοι ο Θεός. Αλληλούια.**

Άσω τω Κυρίω εν τη ζωή μου, ψαλώ τω Θεώ μου έως υπάρχω. **Δόξα Σοι, Τρισυπόστατε Θεότης, Πάτερ, Υιέ και Πνεύμα. Σε προσκυνούμεν και δοξάζομεν. Δόξα Σοι, ο Θεός. Αλληλούια.**

Ηδυνθείη αυτώ η διαλογή μου, εγώ δε ευφρανθήσομαι επί τω Κυρίω. **Δόξα Σοι, Πάτερ άναρχε, Δόξα Σοι, Υιέ συνάναρχε, Δόξα Σοι, το Πνεύμα το Άγιον, το ομοούσιον και ομόθρονον. Τριάς Αγία, Δόξα Σοι. Δόξα Σοι, ο Θεός. Αλληλούια.**

Εκλείπειν αμαρτωλοί από της γης και άνομοι, ώστε μη υπάρχειν αυτούς. **Δόξα Σοι ,Πάτερ, Δόξα Σοι, Υιέ, Δόξα Σοι, το Πνεύμα το Άγιον, Τριάς Αγία, Δόξα Σοι. Δόξα Σοι, ο Θεός. Αλληλούια.**

Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον. Ο ήλιος έγνω την δύσιν αυτού, έθου σκότος και εγένετο νυξ. **Δόξα Σοι, Βασιλεύ επουράνιε, Δόξα Σοι, Παντοκράτωρ, συν Υιώ και Πνεύματι. Δόξα σοι, ο Θεός Αλληλούια.**

Ως εμεγαλύνθη τα έργα Σου, Κύριε, πάντα εν σοφία εποίησας. **Δόξα Σοι, Πάτερ αγέννητε, Δόξα Σοι, Υιέ γεννητέ, Δόξα Σοι, το Πνεύμα το Άγιον, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον και εν Υιώ αναπαυόμενον, Τριάς Αγία, Δόξα Σοι. Δόξα Σοι ο Θεός. Αλληλούια.**

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Αλληλούια, Αλληλούια, Αλληλούια, Δόξα Σοι ο Θεός. Αλληλούια.

Αλληλούια, Αλληλούια, Αλληλούια. Δόξα Σοι ο Θεός. Αλληλούια.

**Αλληλούια, Αλληλούια, Αλληλούια. Η
ελπίς ημών δόξα Σοι.**

ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ
καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·

ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
 Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
 Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
 Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
 τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
 σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
 ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
 καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
 καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
 ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
 τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ

τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,
Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορός

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐν ταῖς
εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι
ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν
ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ
ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ
ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς 129.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἰλασμός ἐστιν.

**Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰησοῦ α'
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.**

Ὁ τὸν Θεσβίτην Ἡλίαν, πυρίνω ἄρματι,
ἀπὸ τῆς γῆς οἰκτίρμον, μεταθέμενος

Λόγε, ταῖς τούτου ἰκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς
 τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας, καὶ τὴν
 αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θείαν
 μνήμην καὶ σεβάσμιον.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
 ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
 μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
 μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.
 Ὁ τὸν Θεοβίτην Ἥλιαν, πυρίνω ἄρματι,
 ἀπὸ τῆς γῆς οἰκτίρμον, μεταθέμενος
 Λόγε, ταῖς τούτου ἰκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς
 τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας, καὶ τὴν
 αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θείαν
 μνήμην καὶ σεβάσμιον.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
 νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
 Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος α'.

Οὐ συσσεισμῶ ἄλλ' ἐν αὖρα, λεπτῇ
 τεθέασαι, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἥλιου
 θεομάκαρ, φωτίζουσάν σε πάλαι, ἄρματι
 δέ, ἐποχούμενος τέθριππος, τὸν οὐρανὸν
 διῖππεύεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος
 θεόπνευστε.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
 πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
 λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
 ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἦχος α'.

Οὐ συσσεισμῶ ἄλλ' ἐν αὐρα, λεπτῆ
 τεθέασαι, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἥλιου
 θεομάκαρ, φωτίζουσάν σε πάλαι, ἄρματι
 δέ, ἐποχούμενος τέθριππος, τὸν οὐρανὸν
 διῖππεύεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος
 θεόπνευστε.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
 ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος α'.

Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ξίφει
 κατέσφαξας, τὸν οὐρανὸν τῆ γλώττη, ἐπὶ
 γῆς τοῦ μὴ βρέχειν, ἐπέσχεσ ζήλω θείῳ
 πυρποληθεῖς, Ἐλισαῖον δὲ ἔπλησας, τῆς
 μηλωτῆς ἐπιδόσει διπλῆς σοφέ, Ἥλιου
 ἐνθέου χάριτος.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
 μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος α'.

Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ξίφει
 κατέσφαξας, τὸν οὐρανὸν τῆ γλώττη, ἐπὶ
 γῆς τοῦ μὴ βρέχειν, ἐπέσχεσ ζήλω θείῳ
 πυρποληθεῖς, Ἐλισαῖον δὲ ἔπλησας, τῆς
 μηλωτῆς ἐπιδόσει διπλῆς σοφέ, Ἥλιου
 ἐνθέου χάριτος.

**Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἦχος πλ. β'
 Βυζαντίου.**

**Δεῦτε τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα,
 συναθροισθέντες σήμερον, ἐν τῷ
 πανσέπτῳ ναῷ τῶν θεηγόρων**

Προφητῶν, ψαλμικῶς ἄσωμεν
 ἑναρμόνιον μέλος, τῷ τούτους
 δοξάσαντι, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐν
 χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἀναβοήσωμεν·
 Χαίροις ἐπίγειε ἄγγελε, καὶ οὐράνιε
 ἄνθρωπε, Ἥλια μεγαλώνουμε. Χαίροις ὁ
 διπλῆν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ
 κομισάμενος, Ἐλισαῖε πανσεβάσμιε·
 Χαίρετε ἀντιλήπτορες θερμοί, καὶ
 προστάται καὶ ἰατροί, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
 σωμάτων τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, ἀπὸ
 πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ
 περιστάσεως, καὶ παντοίων κινδύνων
 λυτρώσασθε, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας,
τὴν πανέορτον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. β'.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε;
 τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον
 τόκον· ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός,
 ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ
 σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως
 σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
 φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ
 εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ'
 ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως
 γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ
 παμμακάριστε, **ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς**
ἡμῶν.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
 Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσίαις, **Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,**
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῆ Τετάρτη ἐσπέρας Ἦχος πλ. α'

**Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με,
 καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.**

**Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με, καὶ
 ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.**

**Στίχ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς
 προσευχῆς μου. ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ
 στόματός μου.**

**Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με, καὶ
 ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.**

**Βασιλειῶν γ' τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 17,
 1-24).**

**Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ τὸν
 Προφήτην, καὶ εἶπε πρὸς Ἀχαάβ· Ζῆ
 Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς
 Ἰσραὴλ ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ
 σήμερον, εἴ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος
 καὶ ὑετός, εἴ μὴ διὰ στόματός μου. Καὶ**

ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ, λέγον·
 Πορεύου ἐντεῦθεν κατ' ἀνατολάς, καὶ
 κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, τῷ ἐπὶ
 προσώπου Ἰορδάνου, καὶ ἔσται ἐκ τοῦ
 χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν
 ἐντελοῦμαι τοῦ διατρέφειν σε ἐκεῖ. Καὶ
 ἐπορεύθη, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ
 Χορράθ, ἐπὶ πρόσωπον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ
 οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρῶτ',
 καὶ κρέας τὸ δείλης, καὶ ἐκ τοῦ
 χειμάρρου ἔπινεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ'
 ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χείμαρρος, ὅτι
 οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ
 ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ, λέγων·
 Ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Σαρεφθὰ τῆς
 Σιδωνίας, καὶ καθίση ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ
 ἐντελοῦμαι γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν
 σε. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς
 Σαρεφθὰ, εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως.
 Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα,
 καὶ ἐβόησεν Ἡλιοῦ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ
 εἶπεν αὐτῇ· Λάβε δὴ μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς
 ἄγγος, καὶ πίομαι. Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν.
 Καὶ ἐβόησεν Ἡλιοῦ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ
 εἶπε· Λήψη δὴ μοι καὶ ψωμὸν ἄρτου ἐν
 τῇ χειρὶ σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνή· Ζῆ Κύριος
 ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας, ἀλλ' ἢ
 ὅσον δρᾶξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ
 ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καμψάκῃ· καὶ ἰδοὺ
 συλλέγω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι,
 καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις

μου, καὶ φαγόμεθα καὶ ἀποθανούμεθα.
 Καὶ εἶπεν Ἥλιος πρὸς αὐτήν· θάρσει,
 εἴσελθε, καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου,
 ἀλλὰ ποιήσόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν
 μικρόν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσεις μοι,
 σεαυτῇ δὴ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις
 ἐπ' ἐσχάτων, ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ
 Θεὸς Ἰσραήλ. Ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ
 ἐκλείψει καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ
 ἐλαττονήσει ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι
 Κύριον τὸν Θεὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου
 πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνή, καὶ
 ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἥλιου, καὶ ἦσθιεν
 αὐτὸς καὶ αὐτή, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Καὶ
 ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἡ ὑδρία τοῦ
 ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καμψάκης
 τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήθη, κατὰ τὸ
 ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἥλιου.
 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ
 ἠρρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικός, τῆς
 κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἡ ἀρρωστία αὐτοῦ
 κραταιὰ σφόδρα, ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν
 αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπεν ἡ γυνή πρὸς
 Ἥλιου· τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἄνθρωπε τοῦ
 Θεοῦ; εἰσῆλθες πρὸς με τοῦ ἀναμνησαι
 τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν
 υἱόν μου; Καὶ εἶπεν Ἥλιος πρὸς αὐτήν·
 Δὸς μοι τὸν υἱόν σου. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν
 ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήνεγκεν
 αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὑπερῶον, ἐν ᾧ αὐτὸς
 ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς

κλίνης αὐτοῦ. Καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιοῦ, καὶ εἶπεν· Οἴμοι! Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας, μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ ἐκάκωσας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱὸν αὐτῆς. Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. Καὶ ἐγένετο οὕτω, καὶ ἀνεβόησε, καὶ ἤκουσε Κύριος ἐν φωνῇ Ἡλιοῦ, καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου πρὸς ἔγκατον αὐτοῦ, καὶ ἔζησε. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὸ παιδάριον, καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερώου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Βλέπε, ζῆ ὁ υἱός σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλιοῦ. Ἴδου τοῦτο ἔγνωκα, ὅτι σὺ ἄνθρωπος εἶ τοῦ Θεοῦ, **καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.**

Βασιλειῶν γ' τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 18, 1, 17-46 & 19, 1-16).

Ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ τὸν Θεσβίτην ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγον· Πορεύθητι, καὶ ὄφθητι τῷ Ἀχαάβ, καὶ δώσω τὸν υἱὸν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο, ὡς εἶδεν Ἀχαάβ τὸν Ἡλιοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραήλ; Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Οὐ διαστρέφω ἐγὼ τὸν Ἰσραήλ, ἀλλ' ἡ σύ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, ἐν τῷ

καταλιμπάνειν ὑμᾶς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐπορεύθητε ὀπίσω τοῦ Βάαλ. Καὶ νῦν ἀπόστειλον, καὶ συνάθροισον πρὸς με πάντα, Ἰσραὴλ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον, καὶ τοὺς προφήτας τοῦ Βάαλ, τετρακοσίους καὶ πενήκοντα, καὶ τοὺς προφήτας τῶν ἄλσῶν τετρακοσίους, ἐσθίοντας τράπεζαν Ἰεζάβελ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαάβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφήτας εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἴηλιού· Ἔως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν; Εἴ ἔστι Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ, εἰ δὲ ὁ Βάαλ αὐτός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἴηλιού πρὸς τὸν λαόν· Ἐγὼ ὑπολέλειμμαί προφήτης τοῦ Κυρίου μονώτατος, καὶ οἱ προφήται τοῦ ἄλλου σφόδρα πολλοί. Δότωσαν οὖν ἡμῖν δύο βόας καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. Καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βουὴν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῶ. Καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου. Καὶ ἔσται ὁ Θεὸς ὃς ἂν ἀκούσῃ ἐν πυρί, οὗτος Θεός. Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπε· καλὸν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησας σήμερον. Καὶ εἶπεν Ἴηλιού τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης. Ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον

τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι, καὶ
 ἐπικαλεῖσθε ἐν ὀνόματι Θεοῦ ὑμῶν, καὶ
 πῦρ μὴ ἐπιθῆτε. Καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον,
 καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἐπεκάλουν τὸ
 ὄνομα τοῦ Βάαλ ἐκ πρωΐας ἕως
 μεσημβρίας, λέγοντες· Ἐπάκουσον ἡμῶν,
 ὁ Βάαλ, ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ οὐκ ἦν
 φωνή, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις, καὶ
 διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, οὗ
 ἐποίησαν. Καὶ ἐγένετο μεσημβρία, καὶ
 ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς Ἥλιος ὁ Θεσβίτης,
 καὶ εἶπεν· Ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλη,
 ὅτι ἀδολεσχία ἐστὶ τῷ Θεῷ ὑμῶν. Καὶ
 ἐγένετο, ὡς ὁ καιρὸς ἔστη τοῦ ἀναβῆναι
 τὴν θυσίαν, καὶ οὐκ ἦν, ἐλάλησεν Ἥλιος ὁ
 Θεσβίτης πρὸς τοὺς προφήτας τῶν
 προσοχθισμάτων, λέγων· Μετάστητε ἀπὸ
 τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὀλοκαύτωμά
 μου. Καὶ εἶπεν Ἥλιος πρὸς τὸν λαόν·
 Προσαγάγετε πρὸς με, καὶ προσήγαγε
 πρὸς αὐτὸν πᾶς ὁ λαός. Καὶ ἔλαβεν Ἥλιος
 δώδεκα λίθους κατὰ ἀριθμὸν τῶν
 δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ὡς ἐλάλησε
 πρὸς αὐτὸν Κύριος, λέγων· Ἰσραήλ ἔσται
 τὸ ὄνομά σου. Καὶ ὠκοδόμησε τοὺς
 λίθους, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον
 Κυρίου τὸ κατεσκαμμένον, καὶ ἐποίησε
 θαλάα, χωροῦσαν δύο μετρητὰς
 σπέρματος κύκλωθεν τοῦ θυσιαστηρίου.
 Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ
 θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε, καὶ ἐμέλισε τὸ

ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν εἰς τὰς
 σχίδακας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ
 θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Λάβετέ
 μοι δύο ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχεέτωσαν
 ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα
 καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ εἶπεν·
 Δευτερώσατε, καὶ ἐδευτέρωσαν.
 Τρισεύσατε, καὶ ἐτρίσευσαν. Καὶ
 διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ
 θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θαλαᾶ ἔπλησεν
 ὕδατος, καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιοῦ εἰς τὸν
 οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός,
 Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν
 μου σήμερον ἐν πυρί. Καὶ γνώτωσαν ὁ
 λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, ὁ
 Θεὸς Ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ
 σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα, καὶ σὺ
 ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ
 τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ
 Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὸ
 ὀλοκαύτωμα καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ
 ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλαᾶ, καὶ τοὺς λίθους,
 καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ. Καὶ ἔπεσε
 πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ
 εἶπεν· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτὸς
 ἐστὶν ὁ Θεός. Καὶ εἶπε Ἡλιοῦ πρὸς τὸν
 λαόν· Συλλάβετε τοὺς προφήτας τοῦ
 Βάαλ, μηδεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν. Καὶ
 συνέλαβον αὐτούς, καὶ κατήγαγεν
 αὐτοὺς Ἡλιοῦ εἰς τὸν χειμάρρουν
 Κισσῶν, καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀπέκτεινε. Καὶ

εἶπεν Ἡλιοῦ μετὰ ταῦτα τῷ Ἀχαάβ· Φωνῆ
 ποδῶν τοῦ ὑετοῦ· ζεῦξον τὸ ἄρμα σου
 καὶ κατάβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός.
 Καὶ Ἡλιοῦ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ
 ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔθηκε τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων
 αὐτοῦ, καὶ ἠύξατο πρὸς Κύριον. Καὶ ὁ
 οὐρανὸς συνεσκότασεν ἐν νεφέλαις, καὶ
 πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετός μέγας. Καὶ
 ἐπορεύετο Ἀχαάβ ἕως Ἰεσράελ. Καὶ
 ἀνήγγειλεν Ἀχαάβ Ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ
 αὐτοῦ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ἡλιοῦ, καὶ
 ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἡλιοῦ, καὶ
 εἶπεν· Αὖριον θύσομαι τὴν ψυχὴν σου ὡς
 ἓνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἡλιοῦ καὶ
 ἐφοβήθη. Καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ
 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς
 Βηρσαβεέ, γῆν Ἰούδα καὶ ἀφῆκε τὸ
 παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς
 ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας καὶ
 ἦλθε. Καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου,
 καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ
 φυτόν, καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι φάγε καὶ πίε, ὅτι
 πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἐπέβλεψεν
 Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ
 ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης
 ὕδατος. Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπινε,
 καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψε
 ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ
 ἤψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι,

φάγε καὶ πῖε ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός.
 Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπινε, καὶ
 ἐπορεύθη, ἐν τῇ ἰσχυΐ τῆς βρώσεως
 ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ
 τεσσαράκοντα νύκτας ἕως ὄρους Χωρήβ,
 καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ
 κατέλυσεν ἐκεῖ. Καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου
 πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε· Τί σὺ ἐνταῦθα; Καὶ
 εἶπεν Ἥλιού· Ζηλῶν ἐζήλωσα τῷ Κυρίῳ
 παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν
 διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, τὰ
 θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν καὶ τοὺς
 προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ,
 καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ
 ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν. Καὶ
 εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· Πορεύου καὶ
 ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἤξεις εἰς
 ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ, καὶ χρίσεις τὸν
**Ἐλισαιὲ υἱὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ, εἰς
 προφήτην.**

**Βασιλειῶν γ' τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 19,
 19-21& Δ' Βασ. 2, 1, 6-14).**

**Ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εὕρισκει Ἥλιού τὸν
 Ἐλισαιὲ υἱὸν Σαφάτ.** Καὶ αὐτὸς ἠροτρία
 ἐν βουσί. Καὶ ἀπῆλθεν Ἥλιού ἐπ' αὐτόν,
 καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ'
 αὐτόν. Καὶ κατέλιπεν Ἐλισαιὲ τοὺς βόας
 καὶ ἔδραμεν ὀπίσω Ἥλιού, καὶ
 ἐλειτούργει αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ
 ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἥλιού ἐν συσσεισμῷ

ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἡλιοῦ
 καὶ Ἐλισαιέ ἐν Γαλγάλοις. Καὶ εἶπεν Ἡλίας
 τῷ Ἐλισαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι
 Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου.
 Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Ζῆ Κύριος καὶ ζῆ ἡ
 ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ
 ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι· καὶ
 πενήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν
 προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ
 ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφότεροι δὲ
 ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ἔλαβεν
 Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν
 αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα,
 καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ
 διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηραῖς. Καὶ
 ἐγένετο, ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ
 Ἐλισαιέ· Αἴτησόν με τί ποιήσω σοι, πρὶν
 ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν
 Ἐλισαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ
 σοὶ δισσωῖς ἐπ' ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἡλίας,
 ἐσκήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι. Πλὴν ἐὰν
 ἴδης με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ,
 ἔσται σοι οὕτως, ἐὰν δὲ μή, ἴδης, οὐ μὴ
 γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν
 πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ
 ἄρμα πυρός καὶ ἵπποι πυρός, καὶ
 διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ
 ἀνελήφθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν
 οὐρανόν. Καὶ Ἐλισαιέ ἔώρα, καὶ αὐτὸς
 ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραήλ, καὶ
 ἵππεὺς αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ

ἔτι, καὶ ἐκράτησεν Ἐλισαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ Ἐλισαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισαιὲ καὶ ἔστη ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα καὶ οὐ διηρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ. Ποῦ δὴ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλιοῦ Ἀπφῶ; **Καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα καὶ διήλθε διὰ ξηραῖς.**

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων,

ιεροδιακόνων καὶ μοναχῶν , καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄμην.

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμην.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.**

**Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.**

**Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**

- **Κύριε ἐλέησον.**
- **Ἄντιλαβοῦ**, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ Σῆ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν** πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Ἄγγελον** εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Συγγνώμην** καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Τὰ καλὰ** καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Τὸν ὑπόλοιπον** χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Χριστιανὰ** τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
- **Παράσχου Κύριε.**
- **Τῆς Παναγίας**, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης

ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλοανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ**

διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.

**Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος
α' Γερμανοῦ.**

**Ἥλιος ὁ ζηλωτής, καὶ τῶν παθῶν
αὐτοκράτωρ, ἀεροβάτης ἐδέρκετο
σήμερον, τῆς παγκοσμίου μνητῆς
σωτηρίας προχειριζόμενος. Ὡ δόξης
ἀκραιφνοῦς, ἧς ἠξίωται ὁ ὑψιπέτης
Προφήτης, καὶ Προφητῶν ἐξάίρετον
ἐγκαλλώπισμα! οὗτος γὰρ ἐν σώματι
ἄγγελος, καὶ ἄσαρκος ἄνθρωπος
δέδεικται τοῖς κατορθώμασιν. Ὅν
ἐπαινοῦντες εἶπωμεν Ἀντιλαβοῦ ἡμῶν
σοφέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.**

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ' Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

**Ὁ πρὸ συλλήψεως ὦν ἡγιασμένος, ὁ
ἔνσαρκος Ἄγγελος, ὁ νοῦς ὁ πύρινος, ὁ
ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ τῆς δευτέρας,
Χριστοῦ ἐλεύσεως θεῖος πρόδρομος,**

Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, πνευματικῶς συνεκάλεσε, τοὺς φιλέορτους, πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ. Οὗ ταῖς πρέσβειαις διαφύλαξον, τὸν λαόν σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τοῦ δολίου ἀνενόχλητον.

Στίχ. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Ὁ οὐρανόφρων Ἡλίας ὁ Προφήτης, θεώμενος ἅπαντα ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκπορνεύσαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις, προστετηκότα ζήλω πυρούμενος, νεφέλας συνέστειλε, καὶ γῆν ἐξήρανε, καὶ οὐρανοὺς λόγῳ ἔκλεισεν, εἰπὼν, οὐκ ἔσται, σταγὼν ἐν γῆ, εἰ μὴ ἐμοῦ διὰ στόματος. Αὐτὸς ὑπάρχει ἐστιάτωρ νῦν, ὡς ἀφθόνως ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκκλήτητον χάριν, τοῖς πιστῶς αὐτὸν γεραίρουσι.

Στίχ. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ὁ τῶν ἀρρήτων ἐπόπτης μυστηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνια ῥεῖθρα διέρρηξας, σὺ τὴν ἀπάτην ἐτέφρωσας, τὴν τῶν εἰδώλων, τῆ ἀστραπῆ τῶν θείων ῥημάτων σου, σὺ παρανομήσαντα ἤλεγξας ἄνακτα, καὶ ἱερεῖς ἐθανάτωσας, τῆς ἀνομίας, καὶ τὴν θυσίαν εὐχῆ ἐνέπρησας, καὶ τοὺς φλογώδεις, τοῦ λαοῦ σου νῦν, τῶν παθημάτων καὶ θλίψεων ἄνθρακας,

Ἡλιοῦ σῆς πρεσβείας τῷ πυρὶ
 έναπομάρανον.

Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἦχος πλ. β'.

Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου
 τῆς μεγαλωσύνης οὐδέποτε χωρίζη, καὶ
 ἐκάστω ἀσθενοῦντι ἀεὶ παρίστασαι, ἐν
 τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν
 οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ
 δοξαζόμενος. Αἴτησαι ἰλασμὸν ταῖς
 ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
 βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
 ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ
 του Προφήτου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἄθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰησοῦ
δ' Ταχὺ προκατάλαβε.**

**Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ
κρηπίς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς
παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος,
ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισαίῳ τὴν χάριν,
νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς
καθαρίζει· **διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν
βρῦει ἰάματα.****

**Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον τοῦ ἤχου
δ'.**

**Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις
ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε
τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν
ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ
Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν
πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.**

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων,
ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ **(κώμη, πόλει)** ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)**

Ἔτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας **τῶν αἰώνων.**

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ Ἐκκλησία, Μητροπόλει, Ἐνορία καὶ Πόλει ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε

**έλέησον, Κύριε έλέησον, Κύριε έλέησον.
Πάτερ Άγιε εύλόγησον.**

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστός ό άληθινός Θεός ήμῶν,
ταΐς πρεσβείαις τῆς παναχράντου και
παναμόμου άγίας Αύτοῦ μητρος,
δυνάμει τοῦ τιμίου και ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
έπουρανίων Δυνάμεων άσωμάτων,
ίκεσίαις τοῦ τιμίου, ένδόξου, προφήτου
Προδρόμου και Βαπτιστοῦ Ίωάννου, τῶν
άγιων, ένδόξων και πανευφήμων
Άποστόλων, τῶν άγιων ένδόξων και
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν όσίων και
θεοφόρων Πατέρων ήμῶν, (τοῦ άγίου
τοῦ Ναοῦ) τῶν άγιων και δικαίων
θεοπατόρων Ίωακειμ και Άννης, (τοῦ
Άγίου τῆς ήμέρας,) και πάντων τῶν
Άγιων, έλεήσαι και σώσαι ήμᾶς, ὡς
άγαθός και φιλόανθρωπος και έλεήμων
Θεός.

**Δί' εύχῶν τῶν άγιων Πατέρων ήμῶν,
Κύριε Ίησοῦ Χριστέ, ό Θεός ήμῶν,
έλέησον και σῶσον ήμᾶς.**

Άμήν.

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ
2023.

ΠΕΜΠΤΗ. Ζ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Ἦχος πλ. α'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Προφήτου
Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

ΟΡΘΟΣ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
 μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
 πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
 ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
 ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
 αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· **διότι ἔτεκες**
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
 ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
 ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
 ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

“Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
 ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
 νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
 εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').**

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
 στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου **(ἐκ
 β').**

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
 πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
 πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
 σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
 μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
 φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
 ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.

τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου

Ψαλμὸς 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου·
οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
 ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
 σαρκί μου·
 ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,
 ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
 μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
 μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
 ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
 ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
 μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ
 ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
 ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
 καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
 μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
 ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος
 ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ
 ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
 καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
 ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
 αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση,
 Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί
 μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ'
 ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
 ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι

διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
 μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
 οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται
 ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
 μισοῦντές με ἀδίκως·
 οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
 ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
 ἀγαθωσύνην.
 μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
 μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς
 σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
 ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς
 σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
 ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
 σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
 ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὠφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
 τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
 ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
 χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
 οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
 τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
 ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ
 ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει

τὸ στόμα μου.
 εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
 μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
 σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
 αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν
 μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
 γῆς·
 παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
 μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
 ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
 Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν
 αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
 ἄδικα.

Καὶ πάλιν

ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη
 τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').
Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
 κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
 ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ
 ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
 προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
 εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
 ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
 ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
 ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
 χειρός σου ἀπώσθησαν.
 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
 σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ
 πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
 ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
 ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς, παρεδόθην
 καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
 οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
 πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
 τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς
 χεῖράς μου·
 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
 ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
 ἐξομολογήσονταιί σοι;
 μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
 σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
 θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν

γῆ ἐπιλελησμένη;
 κάγω πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
 πρωΐ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.
 ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου,
 ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
 νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
 καὶ ἐξηπορήθην.

ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ
 φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,
 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν
 ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
 καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
 ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
 κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί,
 πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
 αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
 ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
 αὐτοῦ·

τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
 σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
 τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν

σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς·
 τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
 ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
 ἀετοῦ ἢ νεότης σου.
 ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρίμα
 πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
 ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ,
 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
 μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
 οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
 αἰῶνα μηνιεῖ·
 οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
 ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
 ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
 ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
 γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
 δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν.
 καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὤκτειρησε
 Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
 ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
 ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.

τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν
θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν
λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αὐτοῦ.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αὐτοῦ·

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
 ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
 ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
 αἰῶνος·
 καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
 ἔμοι ἔταράχθη ἡ καρδία μου.
 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
 ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
 χειρῶν σου ἐμελέτων.
 διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
 ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
 (διάψαλμα).
 ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
 πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
 πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
 ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
 λάκκον.
 ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός
 σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι,
 Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
 σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου·
 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
 πρὸς σὲ κατέφυγον.
 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
 σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
 ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.
 ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
 με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
 θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
 ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς

θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου **(ἐκ β')**
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῆ εὐθεία.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ πλεόντων,
ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, α' . Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

**Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰησοῦ
δ' Ταχὺ προκατάλαβε.**

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ
κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς
παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος,
ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισαίῳ τὴν χάριν,
νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς
καθαρίζει· **διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν
βρῦει ἰάματα.**

Δόξα ... Ἰησοῦ δ' Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ
κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς
παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος,
ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισαίῳ τὴν χάριν,
νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς
καθαρίζει· **διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν
βρῦει ἰάματα.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις
ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε
τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν
ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ
Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν

πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἵτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα Ἰηχος
α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ.**

**Φωστῆρα παμφαῆ, διφρηλάτην
πυρφόρον, καὶ ἄγγελον σαρκί, ζήλου
πνέοντα θείου, δυσσέβειαν τρέποντα,
παρανόμους ἐλέγχοντα, κορυφαῖόν τε,**

τῶν Προφητῶν σε συμφώνως
καταγγέλλομεν, μάκαρ θεόπτα Ἡλία· διὸ
ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότη
δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας
εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ
πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ
πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ
βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, **καὶ**
σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Θεῶ δι' ἀρετῆς, ἀκραιφνοῦς ὠκειώθης,
οὐράνιον ζωὴν, ἐπὶ γῆς βιωτεύσας, ζωὴν
δὲ τῆς χάριτος, κεκτημένος μακάριε, σοῖς
φυσῆμασι, παῖδα θανόντα ἐγείρεις,
μένεις δ' ἄφθαρτος, κρείττων εἰσέτι
θανάτου, **Ἡλία θεόπνευστε.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες,
Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον
φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς
τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν,
ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα,
ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, **τὴν μόνην**
πανάμωμον.

Μετά τον Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος
πλ. δ' Τὴν Σοφίαν.

Ἡλιοῦ τὸν πυρίπνου καὶ ζηλωτὴν, τὸν θεόπτην καὶ πρόδρομον τοῦ Χριστοῦ, δευτέρας ἐλεύσεως, καὶ τῆς πρώτης συνόμιλον· τὸν δι' ὀρνέου ἔωθεν, καὶ δείλης τρεφόμενον· καὶ ξενοτρόπῳ βρώσει, τὴν χήραν ἐκτρέφοντα, καὶ τὸν ταύτης παῖδα, ἐκ νεκρῶν ἀνιστῶντα· τὸν θῦμα καὶ σχίδακας, πυρὶ θείῳ ἐμπρήσαντα, ἐν ὕδαϊς εὐφημήσωμεν, κραυγάζοντες αὐτῷ ἐκ ψυχῆς· τῶν πταισμάτων δωρηθῆναι ἄφεσιν, ἡμεῖς πρεσβεύεις Προφῆτα, τοῖς πόθῳ τιμῶσί σε.

Δόξα Πατρὶ Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ Ἰορδάνεια, διῆλθες ὕδατα, Ἡλία πρότερον, καὶ τότε ἄρματι, ἀνῆλθες ὡς εἰς οὐρανόν, ἐμφαίνων τι μυστήριον· ὅτι οὐδεὶς δύναται, ἀνελθεῖν εἰς οὐράνια, ἐκτὸς εἰμὴ πρότερον, μετανοίας τὰ ὕδατα, διέλθη καὶ ψυχὴν ἐκκαθάρη· ἧς σύμβολον ὁ Ἰορδάνης.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Κατατιτρώσκει με, βέλος γλυκύτατον, τῆς ἀγαπήσεως τῆς σῆς Πανύμνητε. Καί καταθέλγει με πυκνῶς, βοᾶν σοι εὐλογημένη· χαῖρε ἠλιόμορφον, Βασιλέως παλάτιον· χαῖρε θρόνε πύρινε, ἢ Θεόν ἀναδείξασα, ἄνθρωπον φύσει τῷ τοκετῷ σου, ἀνθρώπους δέ Θεούς κατὰ χάριν.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.
- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα Πατρὶ ...

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν ...

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἦχος δ.'

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ.

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ.

Στίχ. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου.**Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.****Κύριε, ἐλέησον.**

**Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις
ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.**

Ἄμην.**Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (ἐκ γ').**

**Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ').

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.**

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.**Ἐκ τοῦ κατὰ **Μάρκον** ἁγίου Εὐαγγελίου**

...

Πρόσχωμεν.**Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.****Ευαγγέλιον. (Μάρκον. θ' 10 – 15).**

**Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐκράτησαν οἱ μαθηταὶ
τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, πρὸς ἑαυτοὺς
συζητοῦντες τί ἐστὶ τὸ ἐκ νεκρῶν
ἀναστῆναι, καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν
λέγοντες, ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι
Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον, ὃ δὲ ἀποκριθεὶς**

εἶπεν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενωθῇ; ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἡλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς, καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς, καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν

Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 - ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρί ... Ἦχος β'.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προφήτου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τοῦ θείου ζήλου τὸ πῦρ, ἐν σῇ καρδίᾳ δεξάμενος, Ἥλία θεώνυμε, ὅλον τῆς ζωῆς

σου τόν διάυλον, ἐν πυρί διετέλεσας· ἐν γὰρ τῇ γεννήσει σου μάκαρ, παρὰ τῶν Ἀγγέλων πῦρ ἐσιτίσθης, ἐν δὲ τῇ ζωῇ σου, τρισάκις ἐξ Οὐρανοῦ πῦρ κατήνεγκας, καὶ ἐν τῷ τέλει σου, ἄρμα πυρὸς ἐξάρπασαν, ὡς εἰς Οὐρανὸν ἀνεβίβασεν· ὡ τοῦ θαύματος! πῶς ὁ πῆλινος ἀνδριάς, χαλκευθεὶς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, πύρινος ὅλος ἐγένετο! καὶ νῦν τῷ αὐτῷ πυρὶ τῆς Θεότητος ἠνωμένος, **πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.**

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου ...

Κύριε ἐλέησον (12).

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς ...

KANONEΣ.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου ὡδὴ α' Ἦχος πλ.

δ'.

Ἐγγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Στίχ. Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταραττουσι προσβολαί,
πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν
ψυχὴν, εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ
τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν, σοὶ
γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν
ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ
σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ
ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

**Ὁ πρῶτος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου
Μοναχοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε
ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Αἰνῶ χορεύων
Ἥλιου τὰ θαύματα. ὠδὴ α' – Ἦχος β'
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.**

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ἄδειν προηρημένοι, τῶν Ἥλιου
θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς
πυρομόρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς
τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως
ἐπικεκλήμεθα.

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ἰλαθι θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης,
τὸ στενόν τε καὶ δύσηχον, τῇ ἐνεργείᾳ

τοῦ ἐν σοί, Πνεύματος διάνοιξον, καὶ
 τράνωσον, πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων
 σου.

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι
 Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, καὶ
 ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος,
 σθενούμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
 Μόνη εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ θεῖον,
 τῆς ἀγνείας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου
 τῶν παθῶν, κάθαρον ἰλύος με, αἰτοῦσα
 συγχώρησιν τῶν παισμάτων μου.

Δεύτερος Κανὼν, οὔ ἡ' Ἀκροστιχίς.
Νέμοις μάκαρ μοι θείαν Ἥλιου χάριν.
Ἰωσήφ. ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχὴν μου ζώωσον,
 ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς
 θείαις, Μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς
 ζωὴν ὁδήγησον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης,
 τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ
 κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῷ σὲ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται,
 γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα,

πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε
 σπαργανούμενον, σὲ τεθέαται μάκαρ,
 διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥῦσαί με
 πυρὸς αἰωνίζοντος.

Δόξα Πατρί ...

Μεγαλυνθεὶς ταῖς πρὸς Θεόν σου
 νεύσεσι, ζηλῶν ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς
 Μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε, διὸ με
 ἐνδυνάμωσον, ζήλου θείου πλησθέντα,
 τὸ ἔνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε
 γεραίρω σωζόμενος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ
 σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ'
 ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε,
 ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με
 πάναγνε, **σῶσαι καὶ κολάσεως**
ῥύσασθαι.

ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
 τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με
 στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν
 ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ
 στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς
 τίθημι, Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σὺ με
 κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν
 ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
 μόνη πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
 Ἴκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι
 μου, σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
 γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη
 πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
 Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν
 αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον,
 πᾶσιν ἀνάβλυσον, πάντα γὰρ δύνασαι,
 ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν
 κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
 Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς
 πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σὺ μοι
 βοήθησον, τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ
 σε γινώσκω, θησαυρόν, **Πανάμωμε, τὸν
 ἀδαπάνητον.**

ὠδὴ γ'.

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως

Ὡς ἄριστος προφήτα ὁ ἐστιάτωρ, ὁ
 κόραξι τελῶν σοι τὴν πανδαισίαν, ὁ
 μόνος ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ὃ
 πάντες κρᾶζομεν, Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Χάρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ
 χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους,
 ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθεία, ᾧ
 πάντες κράζομεν, Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ κλείσας ὀμβροτόκους νεφέλας ὕειν,
 τροφῆς ἠπορημένη τῇ Σαραφθία, τὰ
 λείψανα τῆς βρώσεως ἀνενδότης,
 ψεκάζειν ἔδρασας, διὸ καὶ ἔκραζες, Ὡς
 οὐκ ἔστιν, Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
 Θεοτοκίον

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος,
 μεγάλων ἠξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν, Θεὸν
 γὰρ τὸν ἀχώρητον πάση κτίσει, ἐν μήτρᾳ
 ἠνεγκας, καὶ ἐσωμάτωσας, ὄθεν
 Θεοτόκον σὲ πίστει σέβομεν.

Ἄτερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς
 ἔκτεινας, ἔνδοξε Προφήτα, ζήλω Θεοῦ
 πυρπολούμενος, ὄθεν κραυγάζω σοί'
 Τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ
 διαιωνίζοντος πυρός ἐξάρπασον.

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν
μέγιστον, σώζειν με δυνάμενον, πάσης
Μάκαρ κακώσεως, προσεπικάμφθητι, τῇ
ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδης με,
παρακαλοῦντά σε.

Δόξα Πατρὶ ...

Μεγαλύνει Θεὸς σε, ὁ παντουργὸς
ἔνδοξε, πάλαι Ἡλιοῦ, δι' ὀρνέου τρέφων
Προφήτὰ σε, ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς
αἰωνίου τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ
μέλλοντος, ποιῆσαι μέτοχον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἄδιόδευτε πύλη, ἡ πρὸς Θεὸν φέρουσα,
πύλας μετανοίας μοι Κόρη, ἄνοιξον
δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἁμαρτιῶν μου
τὸν ῥύπον, **ὄμβροις τοῦ ἐλέους σου,**
θεοχαρίτῳ.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ’ Τὴν Σοφίαν καὶ
Λόγον.**

**Ὡς Προφήτης τοῦ ὄντως Θείου φωτός,
τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν,
ἐν τούτῳ διήλεγξας, Ἀχαὰβ ἀνομήσαντα,
μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βάαλ
πανένδοξε, καὶ εὐχῆ αἰτήσας, ἐξ ὕψους
τὰνάματα, ὅθεν καὶ πυρίνω, ἀνελήφθης
Ἡλία, ὀχήματι μετάρσιος, διφρηλάτης
πρὸς Κύριον, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην
σου.**

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον
**Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ
ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι
μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ
γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς θεότητος,
καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ
Κύριον, ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ
ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι,
τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως
βοῶμέν σοι, Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ**

Θεῶ, τῶν παισμάτων ἄφεισιν
 δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν
πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Κανὼν α', Ὡδὴ δ', τῆς Θεοτόκου Ἦχος
πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς

Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου
 τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
 καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν
 κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν
 κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν
 παισμάτων, Θεονύμφευτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον,
 ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ
 τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα
 πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες, Πάναγνε, τῶν σῶν
 δωρημάτων εὐχαριστήριον,
 ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές
 σε Θεομήτορα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας
 τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε,
 Πανύμνητε, **δυσχερείας πάσης,**
ἐκλυτρούμεθα.

**Κανών α', Ὡδή δ' Ἦχος β' Εἰσακήκοα
Κύριε τὴν ἀκοὴν**

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ῥιζοτόμος μὲν ὤφθης, κακίας σαφῶς
Προφήτα, ἀρετῆς δὲ φυτοκόμος· διὸ
τιμῶμέν σε.

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ἐλοιδορεῖτο λόγοις σε, χήρα τροφός, τὸν
θάνατον Προφήτα, τοῦ παιδὸς τὴν
ἔγερσιν ἐπισπεύδουσα.

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ἵπεσημήνω δόξαν Τριάδος σαφῶς,
ἐμπνεύσει τρισαρίθμῳ τῇ μητρὶ τὸν
παῖδα ζῶντα δωρούμενος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν Ἀγνή,
τῆς σωτηρίας οἶνον, πᾶσιν ἀναβλύζειν
ἐκυοφόρησας.

**Κανών β', Ὡδή δ' Ἦχος πλ. δ' Σὺ μου
ἰσχύς, Κύριε**

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Κάμπει τὸν σόν, ζῆλον Θεὸς
πυρακτούμενον, καὶ πρὸς χήραν, πέμπει
διατρέφεσθαι, τὸν γυναικός, πάλαι
ἀπειλῆ, Ἡλιοῦ φυγάδα, γεγεννημένον
Θεσπέσιε· διὸ σε ἱκετεύω, τὴν ψυχὴν μου

πεινῶσαν, διαθρέψαι ἐνθέοις
χαρίσμασιν.

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀμαρτιῶν, νέφη δεινὰ συγκαλύπτει με,
τρικυμῖαι, βίου με χειμάζουσι, καὶ
ἐπιπνέουσι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς
μου, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα,
Προφῆτα θεηγόρε, κυβερνήτης γενοῦ
μοι, σωτηρίας πρὸς ὄρμον ἰθύνων με.

Δόξα Πατρὶ ...

Ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι
σώματος, τὸν τὰς νόσους, πάντων
ἀφαιρούμενον, ἐκδυσωπῶν, μάκαρ
Ἡλιοῦ, Κύριον τῆς δόξης, καὶ ἀβλαβῶς
διατρέχειν με, τὰ σκάνδαλα τοῦ βίου,
κατευόδωσον· σὲ γάρ, ἀγαθόν μου
προστάτην προβάλλομαι.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Μετὰ πασῶν, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων,
μετὰ πάντων, Δέσποινα πανάμωμε, τῶν
Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀθλητῶν, καὶ τῶν
Ἀποστόλων καὶ τῶν Ὁσίων ἰκέτευε,
τυχεῖν με σωτηρίας, τὸν πολλὰ
ἀμαρτόντα, καὶ ῥυσθῆναι μελλούσης
κολάσεως.

Κανὼν α', Ὡδὴ ε', τῆς Θεοτόκου Ἦχος

πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου,
Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ,

τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν,
φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐμπλησον, Ἄγνη, εὐφροσύνης τὴν
καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα
χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἣ γεννήσασα
τὸν αἴτιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε
Ἄγνη, ἣ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ
τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν
ὑπερέχουσαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου,
Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς
λαμπρότητος, ἣ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον
καὶ προαιώνιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰασαι Ἄγνη, τῶν παθῶν μου τὴν
ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ
τὴν ὑγείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου
μοι.

**Κανὼν α', Ὠδὴ ε' Ἦχος β' Ὁ τοῦ φωτὸς
χορηγός.**

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμος πατρῷός σε, ὡς πρεσβευτὴν
παναληθῆ ἔδειξε, τερατουργόν,
ἐκτρέποντα φύσεις, στοιχείων Ἡλιοῦ, καὶ
ὄσιον θῦμα, φλογίζοντα νάμασιν.

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ἦσχυνας ἄριστα, ὡς ἀληθείας λατρευτῆς
Ὅσιε, τῆς ἐναγοῦς προφήτας αἰσχύνης,
παμμάκαρ Ἡλιοῦ, σαφῶς ὑπογράψας,
Τριάδος τὴν δύναμιν.

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Λόγω τῆς χάριτος, ἱερατεύων Ἡλιοῦ
τέθυκας, τοὺς ἱερεῖς, τῶν
προσοχθισμάτων, ἀθώοις σου χερσί,
καθάπερ ποδήρει, τῷ ζήλω
κοσμούμενος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Σοὶ τῆ τεκούση Χριστόν, τὸν τοῦ παντός
Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἀγνή, Χαῖρε
ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν, Χαῖρε ἡ
χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

**Κανὼν β', Ὡδὴ ε' Ἦχος πλ. δ' Ἴνα τί με
ἀπώσω.**

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ὅμβροτόκους νεφέλας, εἴργεις
πυρακτούμενος ζήλω τῆς πίστεως, ἀλλὰ
δέομαί σου Ἡλιοῦ ἱεραῖς μεσιτείαις σου,
τὴν φλογμῷ τακεῖσαν τῶν ἡδονῶν ψυχὴν
μου θείαις, ἐπομβρίαις ἀρδεῦσαι καὶ
σῶσαί με.

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ἱερεὺς δεδειγμένος τέθυκας, ἀθώοις σου
χερσὶ πανόλβιε, τῶν προσοχθισμάτων,
ἱερεῖς ἐνεργοῦντας τὰ ἄτοπα, ἀλλὰ
δέομαί σου, πάσης ἀτόπου ἀμαρτίας
ἀβλαβῆ με Προφήτα συντήρησον.

Δόξα Πατρὶ...

Θαυμαστοῦσαι Προφήτα, θείαις
ἐπικλήσεσι φλέγων τὰ θύματα,
ἐκτελέσας πίστει· διὰ τοῦτο ἀπαύστως
σου δέομαι, τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, τὸν ἱερὸν
ἀνάψαι πόθον, τὰ ὑλώδη μου πάθη
συμφλέγοντα.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἐπὶ σέ ὡσπερ ὄμβρος, Λόγος
καταβέβηκεν ὁ ὑπερούσιος, ὃν δυσώπει
Κόρη, ἐπομβρίσαι μοι νῦν κατανύξεως,
καθαρὰς σταγόνας, ἀποπλυνούσας
πάντα ῥύπον, **τῶν ἀμέτρων κακῶν μου**
πανάμωμε.

Κανὼν α', Ὡδὴ ς', τῆς Θεοτόκου Ἦχος
πλ. δ' Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ
ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἴωνᾶς· Ἐκ
φθορᾶς, ὃ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν,
 ἑαυτὸν ἐκδεδωκῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῆ
 φθορᾶ καὶ θανάτῳ μου φύσιν,
 κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον,
 τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν
 κακουργίας με ῥύσασθαι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ
 φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν
 πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ
 ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ
 δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν
 μου ῥυσθῆναί με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ
 ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ
 πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, καὶ τῷ
 φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα· Ὡ Δέσποινα,
 καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων
 διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ
 οὐκ ἔστιν ἴασις τῆ σαρκί μου, ἀλλ' ἡ Θεὸν
 καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα
 τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς
 ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων
 ἀνάστησον.

**Κανὼν α', Ὠδὴ ς' Ἦχος β' Ἄβυσσος
 ἁμαρτημάτων**

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ἰνδαλμα θεοσεβείας, καὶ βίου
ἀκραιφνεστάτου, φυτουργὸς ἀγνείας
ἐγένου, Ἀγγέλων τε μίμημα θεσπέσιε,
Ἡλιοῦ θεοφόρε.

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Οἷστρὸς σε προφητοκτόνου, γυναίου
ἐκδειματώσας, τὸν δεσμεῖν καὶ λύειν
λαχόντα, ὄμβρων ἐπίβλυσιν θεσπέσιε,
Ἡλιοῦ φυγαδεύει.

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ἐψώσας γονυπετήσας, νοὸς μετάρσιον
ὄμμα, δι' ἱκετηρίας ἱεράς, λύσιν
ποιούμενος, καὶ αὐλακάς, γῆς ἐμέθυσας
ὄμβρω.

Στίχ. Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως
προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει
Μητέρα, τὴν ἀειπάρθενον, ἀνύμφευτε
Θεοτόκε Μαρία.

**Κανὼν β', Ὁδὴ ς' Ἦχος πλ. δ' Ἰλάσθητί
μοι Σωτήρ.**

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ σοι ἀφρόνως
πταίσαντι, καὶ τῆς μενούσης ἐκεῖ,
κολάσεως λύτρωσαι, ἔχων δυσωποῦντά

σε, Ἡλιοῦ τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἄχραντον
Μητέρα σου.

Στίχ. Πρόφήτα τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγνείας ὡς φυτουργός, ἀγνὸν ψυχῆ με
συντήρησον, ὡς ζηλωτῆς Ἡλιοῦ, ζήλου
Θείου πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν,
ὅπως τῆς κακίας, τὰς ἐφόδους
ἀποκρούσωμαι.

Δόξα Πατρὶ ...

Νηστεύεις βρώσει μιᾶ, ὁδὸν
τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων θεία ῥοπή·
διὸ ἱκετεύω σε, πάσης παραβάσεως,
ἐγκρατεῦσθαί με, θεοφόρε
ἐνδυνάμωσον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους θείας
ὑπάνοιξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐν αἷς
εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος, καὶ
κακῶν τὴν λύσιν, **Θεοτόκε ἀπολήψομαι.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων

μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κοντάκιον Ἰηχος β' Αὐτόμελον.

**Προφῆτα καὶ προόπτα τῶν
μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἡλία
μεγαλώνουμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας
τὰ ὑδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν, πρὸς τὸν μόνον φιλόνητον.**

Ὁ Οἶκος.

**Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν,
Θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φιλονηπίαν,
θεασάμενος ὁ Προφήτης Ἡλίας,
ἐταράττετο θυμούμενος, καὶ λόγους
ἀσπλαγχνίας πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον
ἐκίνησεν, Ὁργίσθητι βοήσας, ἐπὶ τοὺς
ἀθετήσαντάς σε, Κριτὰ δικαιοσύνη, Ἀλλὰ
τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ, οὐδόλως
παρεκίνησε πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τοὺς
αὐτὸν ἀθετήσαντας ἀεὶ γὰρ τὴν
μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος
φιλόνητος.**

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν .

Τῆ Κ' τοῦ μηνός Ιουλίου, Μνήμη τῆς εἰς οὐρανοὺς πυρφόρου ἀναβάσεως τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Στίχοι.

- Ἐπέσχεν ὄμβρον, πῦρ τρίτον φέρων
κάτω,
- Σχίζει δὲ ῥεῖθρον Ἡλίας τρέχων ἄνω.
- Δίφρω ἀνηρπάγῃς περὶ εἰκάδα, Ἡλία
ἵππεῦ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ Ἦχος δ'. Ὡδή α'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῆ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, παιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ὡδή γ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ὡδή δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ

Ἐπίσταν, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ,
κατανοῶν ἐκράύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει
σου Κύριε.

ᾠδὴ ε΄.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ᾠδὴ ς΄.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας
κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν
δοξάζοντες.

ᾠδὴ ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,
ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες
ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄.

**Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

**Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν
τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν
οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν.
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.**

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,**

**τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὑψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καταβασία Ὡδὴ Θ΄.

**Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ,
ἀϋλῶν Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ
θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω.
Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή,
ἀειπάρθενε.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ἐξαποστειλάριον Ἦχος γ' Φῶς
ἀναλλοίωτον Λόγε.**

**Φῶς ἐν πυρίνῳ τεθρίπῳ,
οὐρανοδρόμον σε δεῖξαν, ἀρματηλάτην
Ἥλια, οὐ κατηνάλωσεν ὅλως· πῦρ γὰρ ἐν
γλώσση πηλίνῃ, εἴλκυσας κάτω, καὶ
ἀνεξήρανας ὄμβρους.**

**Θεοτοκίον Ἦχος γ' Φῶς ἀναλλοίωτον
Λόγε**

**Φῶς ἡ τεκοῦσα Παρθένε, δυσώπησον
σαῖς πρεσβείαις, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε,
τοῦ οἰκτιρῆσαι καὶ σῶσαι, τοῦ αἰωνίου**

με σκότους, τὸν πεποιθότα, τῇ σῆ σεπτῇ
ἀντιλήψει.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ**
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· **Σοὶ** **πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**

Στιχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
ὀσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150).

Στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἦχος πλ.
δ' Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Ὅτε σὺ Προφῆτα θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι'
ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς,
συνεκράθης παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν
εἰληφώς, τὴν κτίσιν, κατὰ γνώμην
μετερρύθμισας, καὶ πύλας, ὑετοῦ θέλων
ἀπέκλεισας, καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες,

καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας, ἰκέτευε, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε σὺ Προφῆτα θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι'
ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς,
συνεκράθης παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν
εἰληφώς, τὴν κτίσιν, κατὰ γνώμην
μετερρύθμισας, καὶ πύλας, ὑετοῦ θέλων
ἀπέκλεισας, καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες,
καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας, ἰκέτευε, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὀργάνῳ.

Ἦχος πλ. δ'.

Ζήλω τοῦ Κυρίου πυρούμενος,
παρανόμους βασιλεῖς σὺ διεξήλεγξας
σφοδρῶς, τῆς αἰσχύνης ἱερεῖς, σὺ
ἐθανάτωσας θερμῶς· ἀνῆψας, πῦρ ἐν
ὔδατι παράδοξον, τροφήν δέ,
ἀγεώργητον ἐπήγασας, καὶ νάματα
Ἰορδάνια, τῇ μηλωτῇ σου διέτεμες·
Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε σὺ Προφήτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς
 ἀληθῶς, τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, τὴν ζωὴν
 ἐν σεαυτῷ, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν,
 θανόντα, σοῖς φυσήμασιν ἀνέστησας,
 θανάτου, κρείττων ἔτι σὺ διέμεινας,
 ἄρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας, αἰθέριος
 ἀνυψούμενος, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ
 παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν
 ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ἡλίαν καὶ
 Ἐλισαῖον καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν
 χαρμονικῶς· Εὐσπλαγχνε Κύριε,
 παράσχου τῷ λαῷ σου, ἰκεσίαις τῶν
 Προφητῶν σου, ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ
 μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. δ'.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν
 δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ
 πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν
 ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
 ἀνθρώποις εὐδοκία.

**Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
 προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
 εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
 σου δόξαν.**

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Ἐπίκουρε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰησοῦ
δ' Ταχὺ προκατάλαβε.**

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς

καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν
βρῦει ἰάματα.

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ
2023.

ΠΕΜΠΤΗ. Ζ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Ἦχος πλ. α'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Προφήτου
Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και
του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν
και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εὐσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπάζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ
ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς
δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, Ἀμήν.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄.

**Στίχ. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.**

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.**

**Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον
τὸν Θεὸν αὐτοῦ.**

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.**

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας· Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Στίχ. α΄. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου,
καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ
πονηρεύεσθε.

**Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰησοῦ
δ' Ταχὺ προκατάλαβε.**

**Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ
κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς
παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος,
ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισαίῳ τὴν χάριν,
νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς
καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν
βρῦει ἰάματα.**

Στίχ. β΄. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

**Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰησοῦ
δ' Ταχὺ προκατάλαβε.**

**Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ
κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς
παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος,
ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισαίῳ τὴν χάριν,**

νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς
καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν
βρῦει ἰάματα.

Εἴσοδος.

Σοφία Ορθή.

Εἰσοδικὸν Ἦχος β΄.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός, ..ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.**

**Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἦχος
δ' Ταχὺ προκατάλαβε.**

**Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ
κρηπίς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς
παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος,
ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισαίῳ τὴν χάριν,
νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς
καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν
βρῦει ἰάματα.**

**Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ἱεροῦ
Ναοῦ.**

Κοντάκιον Ἦχος β' Αυτόμελον.

**Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε,
μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε.**

Μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων
 φωνάς,
 ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή,
 εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
 τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·
 Τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
 καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν,
 ἢ προστατεύουσα ἀεὶ,
Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
 ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπό
 τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν
 Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ
 πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
 τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
 ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
 καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
 ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
 μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
 ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
 δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
 τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
 δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,**

πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
 ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
 ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
 τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
 ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
 τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
 Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν
 ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
 ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
 ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
 ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Προκείμενον. Ἦχος α'.

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου
Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς
ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
σου.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ
Ἀνάγνωσμα 5:10-20.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε, τῆς
κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς
προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι
Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς
ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν ἴωβ
ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι
πολύσπλαγχνός ἐστὶν ὁ Κύριος καὶ
οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου,
μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν
γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν
τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὐ οὐ, ἵνα μὴ εἰς
ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν;
Προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις· Ψαλλέτω.
Ἄσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω
τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ
προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες
αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου·
καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν
κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν
ἁμαρτίας ᾗ πεπονηκώς, ἀφεθήσεται
αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ
παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ

ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει
 δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἡλίας
 ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν, καὶ
 προσευχῆ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ
 οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς
 καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ
 ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε καὶ ἡ γῆ
 ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί,
 ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς
 ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν,
 γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν
 ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ
 θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ.

Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν
 αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος
 εἰσήκουσεν.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
 Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Λουκᾶν** ἀγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν
(Λουκ. δ' 22-30).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔλεγον, Οὐχ οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱὸς Ἰωσήφ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναοῦμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. Εἶπε δέ, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστὶν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Ἐπ' ἀληθείας δέ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰησοῦ ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν. Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος. Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα. Καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὄφρυος τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. **Αὐτὸς δέ, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἵπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἵπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,

ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἰκάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθάρσις ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῶ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.

Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ὑποδεξόμενοι.

Ἡ Εἴσοδος των Τιμίων Δώρων.

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ
Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά
τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά
τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

**καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.**

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ
γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου
Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλέους
σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων, ἦν πρόσδεξάμενος εἰς τὸ
ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας,
ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις,
Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερwsύνας,
Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν

ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὐρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

**Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
 ὁμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
 ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ἢ

**Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
 στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
 ῥύστης μου.**

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
Προφητῶν.

- Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 - Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,

**Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης**

**σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ὡσαννά ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλῶμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμα μου, τοῦ
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
ὡσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριήμερου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς

Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβεραῖς
 δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
 κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
 εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
 σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
 τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
 παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
 ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶνον,
 ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
 ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
 ἀληθείας.

**Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
 πάντων καὶ πασῶν.**

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
 πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος, συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνης τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι, ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν, σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ υἱούς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι

ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
καρδία, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
παῖσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ
Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου
Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆ καὶ
σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς

αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἁγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. **(3).**

Πρόσχωμεν.

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

**Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

Κοινωνικόν.

**Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς
εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ___
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἀμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ἦχος β'.

**Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν
ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις άφεσιν αμαρτιών
και εις ζωήν αιώνιον.**

Πληρωθήτω τό στόμα ήμῶν αινέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ὅτι ήξίωσας ήμᾶς μετασχεῖν τῶν
άγιων μυστηρίων Σου. στήριξον ήμᾶς ἐν
τῷ σῷ άγιασμῷ ὅλην τήν ήμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου. **Άλληλουϊα,
Άλληλουϊα, Άλληλουϊα.**

**Εἴη τό ὄνομα Κυρίου εύλογημένον ἀπό
τοῦ νῦν, καί ἕως τοῦ αἰῶνος (έκ γ').**

Άπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ήμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου και
παναμώμου άγίας Αὐτοῦ μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου και ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων άσωμάτων,
ίκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου και Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
άγιων, ἐνδόξων και πανευφήμων
Άποστόλων, τῶν άγιων ἐνδόξων και
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων και
θεοφόρων Πατέρων ήμῶν, **(τοῦ άγίου
τοῦ Ναοῦ)** τῶν άγιων και δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακείμ και Ἄννης, **(τοῦ
Άγίου τῆς ήμέρας,)** και πάντων τῶν
Άγιων, ἐλεήσαι και σώσαι ήμᾶς, ὡς

**ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.**

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἀμήν.